

Scénář k rozhlasové reportáži

Životní příběh Miloslava Šťastného

Zpracovaly žákyně ZŠ V. Vančury v Praze - Zbraslavi

Karolína Šťastná, Tereza Lesná, Dominika Bencková a Eliška Kupková

Pan Miloslav Šťastný se narodil 24.9.1944. Ač Čech, narodil se na Ukrajině v městě Rovno v oblasti Volyňských Čechů. Jeho rodina podle dochovaných dokumentů odešla po roce 1857 z Mladé Boleslavi, když země Rakouska sužoval hlad a války. Tehdy došlo k emigraci mnoha obyvatel, rodin, a i rodiny Miloslava Šťastného.

„Lidi tady v Čechách měli velikej hlad, docházelo k emigraci. Z naší rodiny se část vystěhovala do Spojených států do států Texas, část se vystěhovala do Argentiny a ty co neměli tolika peněz, aby si zaplatili takovouhle cestu, tak se vystěhovali do Ruska.“

Otec a dva strýcové pana Šťastného se přidali k armádě, kde jeho otec vystupoval jako parašutista. Strýcové zahynuli v bitvě u Dukly.

„Jeden uhořel v tanku a jeden najel autem na minu, takže tam maj, jsou tam dvě jména Šťastných na Dukle, kdybyste se tam někdy dostali. Tak to jsou moji příbuzní“

S armádou se otec pana Šťastného dostal do Čech a napsal domů, že v Česku zůstane, a aby jeho rodina přijela za ním. Všichni v rodině stále uměli mluvit česky. Roku 1948 dostal ke svým čtvrtým narozeninám emigrační průkaz v Košicích.

Z Volyně se vracelo 48 tisíc lidí, který se vraceli ve vagonech dnes známý pro převážení dobytka nebo zboží.

„Nebyly ani takový prostředky na to, abychom nějak luxusně cestovali. Když jsme přijeli do těch Košic, tak tam už měli připraveny dalo by se říct “odvšivovací“ kolony, protože my jsme cestovali přes tu Ukrajinu zhruba asi tři měsíce. To víte to si umíte představit co to bylo bez nějakých koupelen, bez nějakých praní prádla, protože nikdy se nevědělo, kdy ten vagon se připojí, k nějakému vlaku a odvezou vás zase o dalších 150 km dál.“

Cestovali tři měsíce přitom dnes to trvá pouze 10 hodin vlakem. Do Čech se vydala celá rodina pana Šťastného. Jeho matka se bála, jak ho bude při cestě do Čech krmit, tak ho kojila ještě ve čtyřech letech.

„Takže já jsem přijel sem do Čech, a ještě jsem byl kojenej . Vzpomínám si na ten den, kdy jsme prostě přijeli na ten dvůr do té vesnice, co jsem tam prožil to dětství a ten první den jsi docela vzpomínám.“